odze -

UTCAI JELENET

PÁRATLAN OLDAL - LXVI. évfolyam, 25. szám, 2022. június 24.

Beáll a busz a megállóba, nyílik az első ajtó. Idős asszony tétovázik, mielőtt felszállna. Már fogja a kapaszkodót, másik kezével tapogatja a válltáskáját, biztosan megvan-e.

– Bocsásson meg, ez a hat-negyvenes távolsági járat? – kérdezi a sofőrt.

– Nem, asszonyom, ez nem az a járat. És nem távolsági, hanem helyi.

– Helyi? – csodálkozik az asszony.

– Igen, helyi – erősíti meg a sofőr. – A százhúszas helyi.

– Ne mondja! És honnan indul a távolsági járat?

– Kétszáz méterre innen, a sarkon – mutatja a sofőr. Hátrafordul az utasokhoz, kis türelmet kér.

– De régen itt állt meg a távolsági – mondja az asszony. Ideges. Igazít egyet a válltáskáján.

– Régen igen – hagyja helyben a sofőr, elnyom egy félmosolyt. Régen minden más volt, gondolhatja.

Az asszony tanácstalanul áll, körülnéz.

Hogy fogom én azt megtalálni?

A sofőr kilép a fülkéjéből, leszáll, megmutatja az asszonynak, merre induljon.

Arra tessék, asszonyom – mutatja, merre kell mennie.

Az asszony elindul, a sofőr visszaszáll, még integet egyet. Az utasok türelmesen vártak.

Alig egy perc volt az egész.

A helyszín a Pembroke Street.

London.